

Γιατί θα πρέπει να παντρευτεί κάποιος για να έχει σαρκικές σχέσεις;

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μια εύλογη απορία που έχουν πολλοί, είναι: Γιατί δηλαδή θα πρέπει να παντρευτεί κάποιος για να έχει σαρκικές σχέσεις; Το να έχει πολλές σχέσεις με πολλούς συντρόφους είναι κατανοητό, αποτελούν παραβίαση του φυσιολογικού δεσμού μεταξύ δύο ανθρώπων. Γιατί άραγε όμως, ο γάμος (και μάλιστα ο θρησκευτικός γάμος), να είναι αναγκαίος για δύο ανθρώπους που αγαπιούνται και θέλουν να ζήσουν μαζί, και να μην αρκεί η συναισθηματική και σαρκική τους ένωση χωρίς γάμο; Δεν είναι το ίδιο; Ποια η διαφορά;

Γιατί λοιπόν στην Εκκλησία θέλουμε να “τελέσουμε γάμο”, εννοώντας την τελετή;

Εδώ το κλειδί για να το κατανοήσουμε, είναι η λέξη: “ΜΥΣΤΗΡΙΟ”. Γι’ αυτό η Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν αναγνωρίζει τις τελετές γάμου αλλοδόξων. Αλλά οφείλουν να την επαναλάβουν Ορθόδοξα οι Χριστιανοί για να αναγνωρίζονται στην Εκκλησία ως ζευγάρι, έστω και αν ήταν παντρεμένοι για δεκαετίες πριν γίνουν

Χριστιανοί!

Εντός την Εκκλησίας, ο γάμος εντάσσεται στο σχέδιο της σωτηρίας. Ο στόχος, δεν είναι να ΩΦΕΛΗΘΕΙ κάποιος από τις σεξουαλικές χάρες του άλλου. Ούτε να ζήσουν απλώς μαζί “ευτυχισμένοι” δύο άνθρωποι. Ο στόχος του γάμου ως ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ, (ως “μύησης”, για να γίνει κατανοητή η έννοια της λέξης), είναι ΝΑ ΕΝΤΑΧΘΕΙ Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΘΕΩΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΖΕΥΓΑΡΙΟΥ. Με άλλα λόγια, εκτός από τους δύο, βάζουμε στη ζωή της οικογενείας μας ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΕΟ. Δεν ζούμε ερήμην του Θεού, ούτε τεκνοποιούμε χωρίς Αυτόν. Αλλά “εαυτούς και αλλήλους, και ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΗΜΩΝ, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα”. Λέμε δια της μύησης αυτής στον Θεό: “Θεέ μου, η πορεία μας προς τη Θέωση, στα πλαίσια της Εκκλησίας σου, είναι δεδομένη. Παρακαλούμε, να ευλογήσεις αυτή τη νέα κατάσταση της ζωής μας, ώστε πλέον, όχι ένας, αλλά ΔΥΟ μαζί, ενωμένοι ως ανδρόγυνο, να συνεχίσουμε αυτή την πορεία, που είναι και το κέντρο της ζωής μας, και ο στόχος μας”.

Ο στόχος λοιπόν, ΔΕΝ είναι ούτε η “ευτυχία” των δύο, ούτε “η τεκνοποιεία”, ούτε “το σεξ”. Ο στόχος είναι Η ΘΕΩΣΗ. Ο ίδιος στόχος που είχαν οι δύο (υποτίθεται, εφ’ όσον ήταν Χριστιανοί) και πριν! Μόνο που τώρα, ο ίδιος αυτός στόχος, συνεχίζεται συντροφικά, όχι μόνο σε κοινή πορεία ΣΥΖΥΓΩΝ, αλλά ΚΑΙ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΔΕΛΦΩΝ!!!

Αποζητώντας λοιπόν ο άνθρωπος το σεξ χωρίς τον γάμο, δείχνει τα εξής:

1. Πιθανόν θέλει τα ΗΔΟΝΙΚΑ καλά του γάμου, χωρίς όμως τις ανάλογες ευθύνες. Πρόκειται λοιπόν για ανευθυνότητα!
2. Αφήνει τον Θεό ΑΠ’ ΕΞΩ, δείχνοντάς Του, ότι ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΟΣ στη συζυγική τους ζωή! Συνεπώς και ο Θεός ΔΕΝ ευλογεί τον γάμο ως μέρος της πορείας Θέωσης του ζευγαριού!
3. Δεν έχει ως στόχο την εν Χριστώ ζωή, ούτε τη Θέωση. Με άλλα λόγια, είναι ένα ΣΑΘΡΟ ΘΕΜΕΛΙΟ για τον γάμο, μια σχέση ΧΩΡΙΣ ΘΕΟ!

Στη Χριστιανική Εκκλησία λοιπόν, η νέα αυτή περίοδος σχέσης του ανθρώπου,

1. συνοδεύεται από ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ, απέναντι στον σύντροφο της ζωής μας, απέναντι στα παιδιά που τυχόν θα γεννηθούν από αυτή την ένωση, και απέναντι στους ανθρώπους που θα επηρεάσει η ένωση αυτή.

2. εντάσσεται στα πλαίσια της Εκκλησιαστικής μας ζωής, όπου η ένωση αυτή αποβαίνει ΑΙΩΝΙΑ, και όχι μόνο παροδική.

3. εντάσσεται στην ΗΔΗ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ πορεία δύο πιστών ανθρώπων, που αποφασίζουν να τη συνεχίσουν ως σύζυγοι, βοηθώντας ο ένας τον άλλον στον δύσκολο αυτό αγώνα, όπως και στον κοινό αγώνα της βιοπάλης, πάντα με τη Χάρη του Θεού, ο οποίος δια του Μυστηρίου αυτού, ΠΡΟΣΚΑΛΕΙΤΑΙ, να αναλάβει αυτή την πορεία, και να “τελειώσει” αμφοτέρους τους συντρόφους.

Γι’ αυτό και σεξουαλική πράξη έξω από τον γάμο, μαρτυράει πέραν της κοινωνικής ανευθυνότητας, επίσης μια ανευθυνότητα απέναντι στην αγιωτάτη πίστη μας, και στον Δημιουργό μας, που λαχταράει να συμμετέχει κι Εκείνος στη ζωή των πλασμάτων Του ΑΝ ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΙ, ώστε να τους οδηγήσει στην Δική Του Ζωή, δια του αγιασμού τους.

Συνεπώς, οι ΜΟΝΟΓΑΜΙΚΕΣ εξωγαμιαίες σχέσεις, με τον άνθρωπο που αγαπάμε, ΔΕΝ είναι αυτές καθεαυτές κακές, ως πράξη. Είναι όμως αμαρτία, (αστοχία σημαίνει η λέξη αμαρτία), μόνο και μόνο, επειδή μαρτυράει την ΑΠΟΤΥΧΙΑ του Χριστιανού να εντάξει τον γάμο του στην κατά Θεόν ζωή της Εκκλησίας.

Φυσικά για τους μη Χριστιανούς, δεν τίθεται θέμα. Γάμος είναι! Είτε στα πλαίσια της θρησκείας τους, είτε στα πλαίσια της συμβίωσης, είναι γάμος, μια και ΠΟΤΕ δεν αποτελεί Μυστήριο.

Αμαρτία, είναι ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ ΜΑΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ (ή αποτυγχάνει να μας πλησιάσει) ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ. Και μόνο με αυτή την έννοια, μπορεί να γίνει διάκριση του “τι είναι αμαρτία, και τι όχι”. Δεν είναι λοιπόν ούτε θέμα “ενοχής”, ούτε θέμα “ανηθικότητας”. Είναι θέμα προσωπικής μας αποτυχίας ως Χριστιανών, όσον αφορά την Εκκλησιαστική του διάσταση.

Τελειώνουμε με μια συμβουλή κάποιου ιερέα:

Για να είναι ο γάμος μας σε σωστές βάσεις, και να διαρκέσει, πρέπει να γίνει αφ’ ενός κατά Θεόν, (ως Μυστήριο), αλλά και ΟΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΜΑΣ πρέπει να είναι οι σωστές. ΔΕΝ παντρευόμαστε “για να έχουμε σεξ με τη γυναίκα των ονείρων μας”. Δεν παντρευόμαστε “για να έχουμε κάποιον να μας συντηρεί και να μας αγαπάει και να μας φροντίζει”. Δεν παντρευόμαστε “για να ΛΑΒΟΥΜΕ” οτιδήποτε από τον μελλοντικό μας σύντροφο!

Δεν παντρευόμαστε με τη σκέψη: “Τι μπορεί να μου προσφέρει ο άνθρωπος αυτός;”

Το αντίθετο πρέπει να συμβαίνει! Η σκέψη μας πρέπει να είναι: “Τι μπορώ ΝΑ

ΠΡΟΣΦΕΡΩ σε αυτόν τον άνθρωπο που αγαπώ;" Καταλαβαίνεις τη διαφορά; Πρόκειται για ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΘΥΣΙΑ, και όχι για ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΚΕΡΔΟΣ. Είναι ΔΟΣΙΜΟ και ΟΧΙ ΑΠΟΛΑΒΗ. Είναι ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ, ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΣΟ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΘΥΣΙΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ!

Ο γάμος όπου ζητάμε να λάβουμε, είναι ΕΓΩΙΣΤΙΚΟΣ, έστω και αν λέμε ότι τον κάναμε "από αγάπη". Αγάπη είναι ΔΟΣΙΜΟ, και όχι "απολαβή". Και όταν ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ από τον σύντροφό μας, (καμία απαίτηση, αλλά αντιθέτως, αυτοπαράδοση), τότε δεν θα έχουμε και απογοητεύσεις! Ούτε καυγάδες, ούτε διαζύγια! Όπως ο Χριστός αγάπησε την Εκκλησία (κατά την Αγία Γραφή), και έδωσε τη ζωή Του για χάρη της, έτσι και εμείς οι άνδρες, "χρωστάμε να αγαπάμε τις γυναίκες μας όπως τα σώματά μας"! Και ακόμα περισσότερο! Ομοίως και οι γυναίκες, να είναι πρόθυμες να θυσιασθούν για το σύζυγό τους, όπως η Εκκλησία έγινε σπονδή στους διωγμούς, χάριν του συζύγου της και Κεφαλής της, του Ιησού Χριστού!

Λοιπόν, έχοντας κατά νου όλα αυτά, κάτσε και σκέψου: Αν αγαπάω πραγματικά αυτή την κοπέλα, γιατί να μην την οδηγήσω νύφη στην Εκκλησία; Τι με αποτρέπει από αυτό; Μήπως θέλω απλώς να χαρώ τα θέλγητρά της; Μήπως θέλω ΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΩ, και ΟΧΙ ΝΑ ΤΗΣ ΔΩΣΩ; Μήπως τη μεταχειρίζομαι ως "χρηστικό αντικείμενο" των ηδονών μου, και όχι ως ΠΡΟΣΩΠΟ κατ' εικόνα Θεού; (τα ίδια ισχύουν και για τις γυναίκες)

Και τον Θεό, γιατί θέλω να τον αφήσω έξω από τη ζωή μας;

Να γιατί είναι λάθος ακόμα και οι μονογαμικές σεξουαλικές σχέσεις! Είναι ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ από αυτό που ΟΦΕΙΛΕΙ να κάνει ένας Χριστιανός προς τα δύο πρόσωπα που (υποτίθεται ότι) αγαπάει: Τη γυναίκα ή τον άνδρα της ζωής της/του, και τον Θεό!

Πηγή:

N. M.

Πηγή: http://imverias.blogspot.gr/2011/12/blog-post_3575.html